

Դանիել Վարուժան

Առկայծ ճրագ

Հաղթանակի գիշերն է այս տոնական. -
Հա՛րս, եղ լեցո՛ւր ճրագին:
Պիտի դառնայ կռիւէն տղաս յաղթական. -
Հա՛րս, քիթը ա՛ռ պատրոյգին .

Սայլ մը կեցաւ դրան առջեւ, հորին քով. -
Հա՛րս, վառէ՛ լոյսը ճրագին:
Տղաս կու գայ ճակատն հպարտ դափնիով. -
Հա՛րս, բեր ճրագը շեմին:

Բայց . . . սայլին վրայ արի՞ւն եւ սո՞ւգ բեռցեր են . . .
Հա՛րս, ճրագը ասդի՛ն երկարէ:
Հերոս տղաս հոն զարնուա՛ծ է սրտէն . -
Ա՛խ, հա՛րս, ճրագըդ մարէ՛ . . . :

Յատուկ Պոէմ